

Trontalens Tilbud og Forespørgsel til Folkerepræsentationen er Tilkendegivelsen af den konstitutionelle Konges Villie, bestemt ud fra det ved de foregaaende Valg givne politiske Forhold. Og som dette Forhold opfattes af Regeringen, opfattes det af alle i alle politiske Lejre. Efter Valgene ere samtlige Partier og Grupper, saa mange som der er — og der er mange — enige i, at der ikke for Øjeblikket er parlamentarisk Grundlag for noget andet Ministerium, d. v. s. noget Ministerium af anden politisk Retning end det nuværende, hvis politiske Program Rigsdagen genkender i den af Hans Majestæt Kongen under Ministeriets Ansvar holdte Trontale.

Dette Program har nys været ude paa Valgtribunerne. Ministeriets Medlemmer have i meget stor Udstrækning stillet sig i umiddelbar Rapport til Vælgerne. De hæfte med deres Ord og Løfte til Vælgerne for dette Program. Valgkampen er kæmpet til Ende, Vælgerne have stemt, og Stemmegivningens Resultat lader ikke Tvivl tilbage om, at Folkeflertallet ønsker det politiske Arbejde ført i den Retning, som Trontalen angiver. Det staar da nu til Folketinget som den umiddelbare Repræsentation for Vælgerbefolkningen at vise, at det vil handle i tro Overensstemmelse med Valgdagen — den almindelige Valgrets Dage, den 29. Maj og den 7. September — ved ærligt og tillidsfuldt at tage Arbejdet op under Ministeriets Ledelse.

Som allerede berørt udhæver Trontalen Haabet om, at Valgene maa have øget Villien og Kraften og Modet til et frugtbart og godt Samarbejde mellem Tingene om de Opgaver, som Folket venter Løsning paa. For dem, der ifølge deres Grundanskuelse staa tvivlende og ængstelige overfor Trontalens Reformforslag, skal der Villie, Kraft og Mod til, saa de under de kommende Forhandlinger kunne overvinde Tvivlen og Ængstelsen og se Forholdene, som de nu en Gang ere: Udviklingens uomgængelige Nødvendighed. Men der skal ogsaa Villie, Kraft og Mod til for andre at kaste los Agitationen for Agitationens egen Skyld og gaa til Arbejdet for Opgavernes Løsning — for *Opgavernes* Skyld. Ogsaa det kræver en Selvovervindelse, der betinger Villie, Kraft og Mod: Endelig, og ikke mindre, gælder det for dem her i Tinget, der tillidsfuldt og uforbeholdent ville støtte Ministeriet som det rette Førerskab, at denne Støtte bærer Præget af Villien og Kraften og Modet til at opretholde Reformforslagenes Kærne usvækket

overfor den Modstand fra forskellig Side og af forskellig Art, der, alt Haab til Trods, kan møde Forslagene paa Vejen gennem Rigsdagens to Afdelinger.

Med denne Motivering indstiller jeg det foreliggende Forslag til Beslutning til Vedtagelse, idet jeg paa ny oplæser dets Ordlyd:

„Folketinget beslutter at bevidne Hans Majestæt Kongen sin Glæde over Trontalen ved Rigsdagens Aabning den 1. Oktober og tilsiger Ministeriet sin Støtte under dets Ledelse af Arbejdet for Gennemførelsen af de heri nævnte Reformers.“

Jeg finder det ikke rigtigt, at jeg paa nærværende Tidspunkt omtaler de Ændringsforslag, der ere stillede fra anden Side; jeg forbeholder mig senere at tage Ordet angaaende disse.

Med Hensyn til Overbringelsen af den Beslutning, der maatte blive vedtagen her i Tinget, forbeholder jeg mig ligeledes senere at stille Forslag.

Hermed være det af en Kreds af Medlemmer her i Tinget, paa hvis Vegne jeg fører Ordet, stillede Forslag anbefalet til det høje Tings Vedtagelse.

K. M. Klausen: Det er naturligt og rigtigt, at Folketinget indleder sit Arbejde med en Adressedebat. Der er særlig Grund til at gøre det i Aar, fordi der har været afholdt baade Folketings- og Landstingsvalg. Det er derfor naturligt, at Ministeriet ønsker at vide, hvorledes det egentlig sidder i det, og at det ønsker en Tilkendegivelse her fra Folketingets Side af, hvorledes vi stille os ved det kommende Arbejde overfor Regeringen.

Jeg kunde ønske at gøre nogle faa Betragtninger gældende i Anledning af de afholdte Valg. Der er særlig to Ting, som falde stærkt i Øjnene med Hensyn til Resultaterne af de afholdte Folketingsvalg. Den ene Ting er, at Regeringen ved Folketingsvalget tabte sit absolutte Flertal i dette Ting, og at Regeringens Tilhængere i Landstinget sammen med de frikonservatives Parti i Landstinget ikke længere ere det raadende Flertal deroppe. Naar Regeringen nu ønsker at føre sine Forslag igennem, kan den ikke i Folketinget gøre det ved egen Hjælp, og den kan ikke i Landstinget gøre det ved sine tidligere Venners og allieredes Hjælp. Regeringen maa altsaa fremtidig søge sin Støtte fra anden Side, hvis den vil have Flertal for de Forslag, som den ønsker at faa gennemførte. Og det maa sikkert være en ydmygende Tanke for Regeringen